

Jen jednou smím se ti lásko vzdát

Lucie Bílá

Tak se zdá, že jsem léta podivně málo žil
Osudů ve svých písních zajatcem dlouho jsi byl
Kolikrát jsem já blázen o Tobě zpívat směl
Přece jsem jak malej kluk utýct chtěl
Když jsem Tě dnes uviděl

Chci Ti zpívat o lásce, tuším ji stále blíž
Ty svou krásou a mládím ji ve mně probouzíš
Pro jednou to, co brání, nechme s Pánem být
V pokoře přejsme si: děj se co děj
Prosím Te, mlč, svědomí!

Jen jednou smím se Ti lásko vzdát
Stane se jen to, co má se stát
Než osud nám stihne vzít
Svůj dar nejdražší
Jen jednou smím se Ti lásko vzdát
Dovol mi teď aspoň na chvíli lhát
Než osud nám stihne vzít
Svůj dar nejdražší

A pak stal se ten zázrak, co někdy smí se stát
A mně náhle se zdálo, že svět byl jen Ty a já
Každý tón Tvoji písně v uších teď dál mi zní
Poslední důkaz své lásky mi dej
Přichází čas loučení

Jen jednou smím se ...

Než osud nám stihne vzít
Svůj dar nejdražší
Jen jednou smím se Ti lásko vzdát
Dovol mi teď aspoň chvíli lhát
Než osud nám stihne vzít
Svůj dar nejdražší